

Derek Prince

Người dịch: Angel Dương

SỰ THA THỨ

TỪ NGỮ ĐẦY SỨC MẠNH

NHÀ XUẤT BẢN TÔN GIÁO

**NGUYỄN TÁC:
THREE MOST IMPORTANT WORDS**

Bản quyền © 2010 Chức vụ Derek Prince Quốc tế
Được xuất bản bởi Mục vụ Derek Prince - Châu Á/
Thái Bình Dương
Hộp thư số 2029, Christ Church, New Zealand

admin@dpm.co.nz
Bản quyền đã được đăng ký.
ISBN 978-93-82910-05-3

Không phần nào của quyển sách này được sao chép hoặc truyền lại dưới bất kỳ hình thức nào hoặc bất kỳ phương tiện nào, điện tử hoặc máy móc, bao gồm bản photo, ghi âm, hoặc bằng các phương tiện lưu trữ thông tin và hệ thống phục hồi, mà không có văn bản cho phép từ nhà xuất bản.

Thiết kế Bìa: DPM- Châu Á/ Thái Bình Dương
Để nhận thêm những sự dạy dỗ chất lượng từ Kinh Thánh của Derek Prince, xin vui lòng truy cập trang web: www.dpmvietnam.org
<https://vi.dpmvietnam.org/> and
<https://en.dpmvietnam.org>

NỘI DUNG

1. Phước Hạnh của Sự Tha Thứ	5
2. Nền Tảng Của Sự Tha Thứ	13
3. Sự Hòa Giải Theo Hai Chiều	21
4. Người Đầy Tớ Không Tha Thứ	29
5. Làm Thế Nào Để Tha Thứ Cho Những Người Khác	37
Về Tác Giả	44

PHƯỚC HẠNH CỦA SỰ THA THỨ

SỰ THA THỨ LÀ MỘT TRONG NHỮNG ngôn từ ĐẸP NHẤT trong bất kỳ ngôn ngữ nào.

Điều gì làm cho ngôn từ này trở nên tuyệt đẹp và đặc biệt đến như vậy? Hãy xem xét một vài kết quả đến từ sự tha thứ: sự hòa giải, sự bình an, sự hòa hợp, sự thấu hiểu, mỗi thông công. Thế giới của chúng ta ngày nay đang cần những điều này đến dường nào!

Ngược lại, hãy xem xét một vài hậu quả đến từ việc chúng ta không tha thứ và không được tha thứ: sự cay đắng, xung đột, bất hòa, thù ghét và chiến tranh. Đôi khi, có vẻ như toàn bộ nhân loại đang gặp nguy hiểm khi bị áp đảo bởi những thế lực tiêu cực, gian ác này. Chúng ta chỉ có thể sống vượt lên trên thực trạng này khi chúng ta học và áp dụng những nguyên tắc của sự tha thứ.

Có hai chiều của sự tha thứ được trình bày trong Kinh Thánh. Và hai chiều này đều được mô tả bằng biểu tượng vĩ đại của niềm tin Cơ Đốc, đó là thập tự giá. Thập tự giá có hai chiều—một

chiều dọc và một chiều ngang. Cả hai chiều này đều đại diện cho hai chiều của sự tha thứ.

Chiều dọc đại diện cho sự tha thứ mà chúng ta cần nhận lãnh từ Đức Chúa Trời và điều đó chỉ có thể được nhận lãnh qua sự nhận biết của chúng ta đối với sự hy sinh và sự phục sinh của Chúa Giê-xu Christ.

Chiều ngang đại diện cho mối quan hệ của chúng ta với những người lân cận của chúng ta, và nó nói về sự tha thứ theo hai hướng: sự tha thứ mà chúng ta cần nhận lãnh từ những người khác và sự tha thứ mà chúng ta cần ban cho những người khác. Một lần nữa, nơi duy nhất mà chúng ta có thể nhận lãnh ân điển cho sự tha thứ đó chính là thập tự giá.

CHIỀU DỌC

Chúng ta hãy bắt đầu với loại tha thứ mà chúng ta cần và có thể nhận lãnh từ chính Đức Chúa Trời—phương diện chiều dọc. Được Đức Chúa Trời tha thứ là một phước hạnh. Điều này được bày tỏ tuyệt đẹp nhất trong Thi Thiên 32, trong đó Đa-vít nói rằng:

*Phước cho người nào được tha sự vi phạm mình, được khỏa lấp tội lỗi mình!
Phước cho người nào Đức Giê-hô-va không kể là gian ác và trong lòng không có điều dối trá!*

THI THIÊN 32:1-2

Trong tiếng Hê-bơ-rơ, chương Thi Thiên này bắt đầu bằng một chữ số nhiều: Những phước hạnh (blessednesses). “*Ôi, nhiều phước hạnh thay cho những người được tha sự vi phạm của mình, tội lỗi được xóa lấp.*” (Tạm dịch) Điều này ngụ ý nói rằng có vô số những phước hạnh đi kèm khi tội lỗi của chúng ta được Đức Chúa Trời tha thứ.

Điều quan trọng để thấy rằng Kinh Thánh không nói về một người không cần sự tha thứ. Kinh Thánh cho biết rõ ràng rằng tất cả chúng ta đều cần sự tha thứ từ Chúa. Không có ai là ngoại lệ. Trong một chương Thi Thiên khác, tác giả Thi Thiên nói rằng không có người nào là không phạm tội. Tất cả chúng ta đều đã phạm tội. Do đó tất cả chúng ta đều cần sự tha thứ. Câu hỏi ở đây không phải là liệu chúng ta có cần sự tha thứ không mà là liệu chúng ta có nhận lãnh được sự tha thứ không.

Vì vậy Đa-vít nói rằng “*Phước cho người nào Đức Giê-hô-va không kể là gian ác và trong lòng không có điều dối trá!*” Ông đang viết về kiểu người thật sự đã phạm tội, nhưng tội lỗi của người ấy không còn được kể là gian ác nữa. Nhưng, một điều kiện tuyệt đối để nhận lãnh sự tha thứ là tuyệt đối thành thật với Đức Chúa Trời. Điều này có nghĩa là không cố gắng để che đậy, biện hộ, hoặc cầm giữ bất kỳ điều gì.

Sau đó, Đa-vít viết ra kinh nghiệm cá nhân của mình:

Khi con nín lặng, các xương cốt con hao mòn và con rên xiết trọn ngày. Vì ngày và đêm tay Chúa đè nặng trên con; sức con tiêu hao như bởi cơn hạn mùa hè. Con đã thú tội cùng Chúa, không giấu gian ác con; con nói: “Con sẽ xưng các sự vi phạm con với Đức Giê-hô-va, và Chúa tha tội cho con.”

CÂU 3-5

Tôi tin rằng khi Đa-vít viết ra điều này thì ông đang nghĩ đến vấn đề về Bát-sê-ba, vợ của U-ri, người Hê-tít. Đây là một trường hợp khủng khiếp mà ông đã phạm tội tà dâm và sau đó lại còn phạm tội giết người để che đậy tội tà dâm của mình.

Rõ ràng, Đa-vít cũng giống như nhiều người trong chúng ta. Ông khước từ đối diện với thực tế về tội lỗi của mình trong một khoảng thời gian dài. Ông cố gắng phớt lờ tội lỗi của mình. Ông cố gắng giả vờ như điều đó chưa bao giờ xảy ra. Ông cố gắng che đậy tội lỗi. Nhưng lúc đó ông luôn giống như một người đang bị sốt cao. Ông nói rằng *“Sức con tiêu hao như bởi cơn hạn mùa hè. Các xương cốt con hao mòn.”*

Ở đây ngụ ý nói rằng có thể có những tác dụng phụ trong cơ thể vật lý khi chúng ta nắm giữ tội lỗi không tha thứ. Một bác sĩ tâm thần học kể với tôi về một người phụ nữ trong tình trạng tuyệt vọng đang ở tại một trong những bệnh viện mà ông phục vụ. Thận của cô đã ngừng hoạt động, da cô chuyển thành màu vàng-cam tái, và cô đang trong tình trạng hôn mê, chỉ đơn giản là chờ đợi cái chết.

Một ngày nọ, khi vị bác sĩ tâm thần này bước ngang qua giường của cô ấy, ông được Đức Thánh Linh thúc giục để nói—không phải nói với tâm trí có ý thức nhưng với tâm trí vô thức của cô. Tâm trí có ý thức của cô không còn khả năng nhận lãnh bất kỳ điều gì từ ông. Ông nói rằng “Trong Danh Chúa Giê-xu Christ, tôi công bố tha thứ cho những tội lỗi của cô.” Và sau đó ông tự hỏi có phải là ông đã làm điều ngớ ngẩn không hoặc Đức Thánh Linh đã thực sự thúc giục ông.

Khoảng một tuần sau đó, trong sự kinh ngạc của mình, ông đã gặp người phụ nữ đó đang đi xuống phố, hoàn toàn lành lặn! Một nguyên nhân dẫn đến tình trạng bệnh tật thể lý của cô là những tội lỗi chưa được tha thứ của cô. Khi tội lỗi của cô được tha thứ qua sự cầu thay của vị bác sĩ này—khi tâm linh của cô trong sạch với Chúa—thì con đường được mở ra để cô nhận lãnh sự chữa lành.

Vì vậy, bức tranh của Đa-vít về tình trạng của ông trong Thi Thiên 32 rất thực. Trong những câu tiếp theo, Đa-vít đưa ra những áp dụng cá nhân của ông cho điều này:

Vì thế, mọi người tin kính đều cầu nguyện cùng Chúa trong thì giờ có cần; chắc chắn khi có nước lụt tràn tới thì sẽ không lan đến họ. Chúa là nơi trú ẩn của con; Chúa bảo vệ con khỏi cơn gian truân; Chúa lấy bài ca giải cứu mà bao phủ con.

Đa-vít nói rằng “Đừng trì hoãn! Trong lúc bạn còn thời gian, hãy nhớ quay lại với Chúa và xin Ngài tha thứ. Sau đó, khi gian truân đến, khi nước lụt tràn tới, khi những tai họa càn quét cuộc đời bạn, bạn sẽ có một nơi trú ẩn. Bạn sẽ được an toàn trong nơi trú ẩn của Đức Chúa Trời.”

Tiên tri Ê-sai cũng nói với chúng ta một cách cấp thiết về nhu cầu cần tìm kiếm sự tha thứ từ Đức Chúa Trời:

Hãy tìm kiếm Đức Giê-hô-va trong khi có thể gặp; hãy kêu cầu đang khi Ngài ở gần! Kẻ gian ác hãy lìa bỏ đường lối mình, người xấu xa hãy từ bỏ các ý tưởng mình;

Ê-SAI 55:6-7

Chỉ có một quãng thời gian nhất định khi bạn có thể trông mong được quay trở lại với Chúa. Sau đó, có thể là Đức Thánh Linh sẽ không thúc giục bạn nữa. Có thể là bạn sẽ không bao giờ được cảm động nữa. Nhưng có một thời điểm khi bạn có thể tìm gặp được Ngài. Có một thời điểm khi Chúa đang ở gần. Ê-sai nói rằng “Hãy kêu cầu đang khi Ngài ở gần.”

Đây là một vấn đề cấp thiết. Nếu bạn còn có những tội lỗi chưa được tha thứ trong cuộc đời của mình, bây giờ chính là thời điểm để quay lại với Đức Chúa Trời. Tân Ước nói rằng “*Hiện nay là thì thuận tiện*” (II Cô-rinh-tô 6:2). Bây giờ chính là lúc mà Đức Chúa Trời sẽ lắng nghe bạn. Đừng trì hoãn, đừng gạt qua một bên sự thúc giục êm dịu của Đức Thánh Linh. Đừng chống lại sự cáo

trách mà Ngài đem đến cho bạn. Hãy đầu phục dưới sự thúc giục của Ngài. Hãy kêu cầu đang khi Ngài ở gần. Và hãy nhớ đến phước hạnh của một người được Chúa tha thứ những sự vi phạm.

MỌI NGƯỜI ĐỀU CẦN SỰ THA THỨ

Tại sao chúng ta cần phải được tha thứ? Rô-ma 3:23 rất đơn giản nói với chúng ta tại sao tất cả chúng ta đều phải tìm kiếm sự tha thứ từ Đức Chúa Trời:

Vì tất cả đều đã phạm tội, thiếu mất sự vinh hiển của Đức Chúa Trời.

Từ ngữ “tất cả” chỉ ra rằng không có ai là ngoại lệ. Tất cả chúng ta đều đã phạm tội. Không có một ai là công chính. Không một ai là trọn vẹn.

Bạn có thể biện luận và nói rằng “À, tôi không chưa bao giờ giết người hoặc trộm cướp hoặc tà dâm hoặc ngay cả say xỉn.” Có lẽ thậm chí bạn còn có thể nói rằng “Tôi chưa bao giờ nói dối.” Có lẽ đúng vậy, nhưng một điều mà tất cả chúng ta đều có điểm chung. Tất cả chúng ta đều đã phạm tội, và do đó, thiếu mất sự vinh hiển của Đức Chúa Trời.

Bản chất của tội lỗi không phải là làm một số điều sai trái cụ thể. Bản chất của tội lỗi là lấy đi sự vinh hiển vốn chỉ thuộc về Đức Chúa Trời. Tất cả chúng ta đều sống đời sống đã lấy đi sự vinh hiển của Chúa. Tất cả chúng ta đều sống đời sống ở dưới mức độ mà Đức Chúa Trời đòi hỏi. Chúng ta đã thiếu mất sự vinh hiển của Đức Chúa Trời. Và không có ai là ngoại lệ trong điều này. Tất cả

đều đã phạm tội và thiếu mất sự vinh hiển của Đức Chúa Trời.

Bất kỳ bạn ở đâu, hãy nhớ Kinh Thánh nói rằng hãy tìm kiếm Đức Giê-hô-va trong khi có thể gặp. Hãy kêu cầu đang khi Ngài ở gần. Đừng để ngày này trôi qua cho đến khi bạn tìm kiếm Chúa để được tha thứ.

NỀN TẢNG CỦA SỰ THA THỨ

VẤN ĐỀ VỀ SỰ THA THỨ LÀ MỘT VẤN ĐỀ QUAN TRỌNG SỐNG CÒN cho mỗi một cá nhân của chúng ta, và nền tảng cho sự tha thứ là thập tự giá của Chúa Giê-xu Christ.

Chúng ta chỉ có thể được tha thứ dựa trên nền tảng về những điều mà Chúa Giê-xu đã làm thay cho chúng ta. Hơn bảy thế kỷ trước khi Chúa Giê-xu chịu thương khó và chết trên thập tự giá, tiên tri Ê-sai đã cho chúng ta một cái nhìn tiên tri về những điều mà Ngài sẽ làm và tại sao Ngài làm những điều này.

Mặc dù Danh của Chúa Giê-xu không được đề cập đến, tất cả các tác giả và các nhà truyền giáo của Tân Ước đều tán thành giống nhau rằng Chúa Giê-xu là Đáng được nói đến ở đây — người đầy tớ chịu khổ vô danh của Chúa. Trong Ê-sai 53, Ê-sai miêu tả cái chết đầy đau khổ của Cứu Chúa Giê-xu Christ chúng ta:

Thật, Người đã mang sự đau ốm của chúng ta, đã gánh nổi đau khổ của chúng

ta mà chúng ta lại nghĩ rằng Người đã bị Đức Chúa Trời đánh, đập và làm cho khốn khổ. Nhưng Người đã vì tội lỗi của chúng ta mà bị vết, vì gian ác của chúng ta mà bị thương. Bởi sự trừng phạt Người chịu, chúng ta được bình an, bởi lần roi Người mang, chúng ta được lành bệnh. Tất cả chúng ta đều như chiên đi lạc, ai theo đường nấy; Đức Giê-hô-va đã làm cho tội lỗi của tất cả chúng ta đều chất trên Người [Chúa Giê-xu].

Ê-SAI 53:4-6

Đó là nền tảng về sự tha thứ của Đức Chúa Trời. Đó là sự tha thứ không thỏa hiệp với công lý của Ngài. Công lý của Đức Chúa Trời được trọn vẹn và cuối cùng đã được thỏa mãn bởi vì Chúa Giê-xu đã mang lấy tội lỗi, sự nổi loạn và lỗi lầm của chúng ta.

Ê-sai nhấn mạnh—như Phao-lô nói trong Rô-ma 3:23—không ai là ngoại lệ, không ai là không cần sự tha thứ. “*Tất cả chúng ta đều như chiên đi lạc, ai theo đường nấy.*” Một lần nữa, câu này không phải nói chính xác về những tội ác khủng khiếp nào mà chúng ta đã phạm. Câu Kinh Thánh này không nói rằng tất cả chúng ta đã phạm tội giết người hoặc tội ăn uống quá độ. Kinh Thánh nói rằng chúng ta hết thảy đều đã đi lạc.

Chúng ta đã đi theo con đường riêng của chúng ta. Chúng ta đã nổi loạn. Chúng ta là những người đã tự làm hài lòng chính mình. Chúng ta đã sống theo những tiêu chuẩn riêng của mình.

Chúng ta đã lấy đi của Đức Chúa Trời sự vinh hiển của Ngài. Tất cả những điều này đều được tóm gọn lại trong một từ danh thép của Kinh Thánh: tội lỗi. Nhưng tạ ơn Đức Chúa Trời, Đức Giê-hô-va đã làm cho tội lỗi của tất cả chúng ta đều chất trên Chúa Giê-xu.

Chữ Hê-bơ-rơ được dịch là “*chất trên Người*” rất sống động. Nó có nghĩa là “*đều được gặp nhau ở trên Ngài.*” Tất cả những tội lỗi, tất cả những lỗi lầm, và tất cả những gánh nặng của tất cả mọi người, tất cả mọi thời đại, mọi chủng tộc, quá khứ, hiện tại và tương lai đều đã gom lại và gặp nhau trên con người Chúa Giê-xu Christ khi Ngài bị treo trên thập tự giá. Ngài không chết vì tội lỗi của Ngài. Ê-sai nói “*Người đã vì tội lỗi của chúng ta mà bị vết, vì gian ác của chúng ta mà bị thương.*” “*Bởi sự trừng phạt Người chịu, chúng ta được bình an.*”

Hãy đặc biệt chú ý đến mối quan hệ mật thiết giữa sự chữa lành và sự tha thứ. Nhiều lần, những người tìm kiếm sự chữa lành thực sự cần sự tha thứ trước khi họ có thể được chữa lành. Ê-sai nói rằng “*Bởi sự trừng phạt Người chịu, chúng ta được bình an.*” Một lần nữa chúng ta thấy kết quả của sự tha thứ là sự bình an, bởi vì Chúa Giê-xu đã bị trừng phạt thay cho tội lỗi của chúng ta, bởi vì Ngài đã thế vào chỗ của chúng ta. Đức Chúa Trời ban cho chúng ta sự bình an và sự hòa giải.

BẠN CÓ THỂ ĐẠT ĐƯỢC ĐIỀU ĐÓ KHÔNG?

Trong Rô-ma 4, Phao-lô đặt sự giảng dạy của mình dựa trên kinh nghiệm của Áp-ra-ham, tổ

phụ vĩ đại của dân tộc Do Thái. Ông chỉ ra rằng Áp-ra-ham không đạt được mối quan hệ của ông với Đức Chúa Trời bằng nỗ lực của mình. Ông được xưng công chính bởi vì ông đã tin, không phải bởi những điều ông đã làm.

Vậy, chúng ta sẽ nói Áp-ra-ham, tổ phụ về phần xác của chúng ta, đã nhận được gì? Nếu Áp-ra-ham đã được xưng công chính bởi việc làm thì ông có lý do để khoe mình, nhưng trước mặt Đức Chúa Trời thì không phải vậy. Vì Kinh Thánh nói gì? “Áp-ra-ham tin Đức Chúa Trời, và nhờ đó ông được kể là công chính.” Đối với người làm việc, tiền công không được kể là ân huệ, nhưng phải kể là nợ; còn với người không làm việc, nhưng tin vào Đấng xưng công chính cho người có tội thì đức tin của người ấy được kể là công chính.

CÂU 1-5

Nếu chúng ta sống một đời sống tốt đẹp hoàn hảo thì chúng ta sẽ nhận được phần thưởng của sự công chính như một điều thích đáng. Nhưng Phao-lô nói rằng không một ai trong chúng ta sống một đời sống tốt đẹp hoàn hảo, chúng ta không thể tự cho đó như là một điều mà chúng ta được hưởng. Chúng ta phải nhận lãnh điều đó từ lòng nhân từ của Ngài như là một món quà. Phao-lô tiếp tục trích dẫn lời của Đa-vít trong Thi Thiên 32.

Đa-vít nói điều tương tự như vậy khi ông nói về những phước hạnh dành cho người mà Đức

Chúa Trời công nhận sự công chính, không phải bởi những việc làm. Điều đó có nghĩa là chúng ta không thể nào đạt được sự công chính bởi nỗ lực công đức. Không có điều gì mà chúng ta có thể làm để có được sự công chính. “Phước cho người nào được tha sự vi phạm mình, được khỏa lấp tội lỗi mình! Phước cho người nào Đức Giê-hô-va không kể là gian ác.” Thật là những lời nói đầy phước hạnh “Phước cho người mà Chúa không kể là có tội!” Phao-lô tiếp tục:

Ông không để lòng vô tín làm cho mình nghi ngờ lời hứa của Đức Chúa Trời, nhưng càng mạnh mẽ trong đức tin và tôn vinh Đức Chúa Trời, hoàn toàn tin chắc rằng Đức Chúa Trời có quyền năng để thực hiện những gì Ngài đã hứa. Vì thế, đức tin của ông được kể là công chính. Nhưng câu: “đức tin của ông được kể là công chính” không phải chỉ được ghi lại cho một mình ông mà cũng cho chúng ta nữa. Đức tin sẽ được kể là công chính cho chúng ta, những người tin nơi Đấng đã làm cho Đức Chúa Giê-xu, Chúa chúng ta, sống lại từ cõi chết, Ngài đã bị nộp để chịu chết vì tội lỗi chúng ta, và sống lại để chúng ta được xưng công chính.

CÂU 20-25

Cốt yếu của việc nhận lãnh sự tha thứ là có một đức tin không dao động để Đức Chúa Trời sẽ làm những điều mà Ngài đã hứa. Chúng ta phải tin hai khía cạnh này của thập tự giá—đó là Chúa

Giê-xu đã chết vì hình phạt cho tội lỗi của chúng ta và Ngài đã sống lại để mang đến cho chúng ta sự công chính.

Được xưng công chính là một trong những từ ngữ chuyên môn thần học cần có một chút giải thích. Chúng ta được xưng công chính qua đức tin và sự chết của Chúa Giê-xu thay cho chúng ta. Tôi luôn mô tả việc được xưng công chính “như thể là tôi” chưa từng phạm tội. Bởi vì khi tất cả mọi tội lỗi của tôi được tha thứ, tôi được kể là công chính bằng sự công chính của chính Chúa Giê-xu.

.....

SỰ THA THỨ HOÀN TOÀN

Một trong những phương diện kỳ diệu trong bản chất của Đức Chúa Trời đó là khi Ngài tha thứ, Ngài không tha thứ một phần. Ngài tha thứ cách hoàn toàn. Mi-chê chỉ rõ điều này một cách tuyệt vời:

*Ai là Đức Chúa Trời giống như Ngài?
Ngài tha thứ sự gian ác và bỏ qua sự
vi phạm của dân sót lại, là sản nghiệp
Ngài. Ngài không giữ lòng giận đời đời,
vì Ngài vui thích sự nhân từ. Ngài sẽ còn
thương xót chúng tôi, giày đạp sự gian
ác chúng tôi dưới chân Ngài và ném tất
cả tội lỗi chúng tôi xuống đáy biển.*

MI-CHÊ 7:18-19

Điều đó chẳng phải là rất tuyệt vời sao? Mọi điều mà chúng ta đã từng làm sai—mọi điều mà có

lẽ đã từng làm cho chúng ta cảm thấy mặc cảm tội lỗi, mọi sự buộc tội mà kẻ thù mang đến để chống lại chúng ta—Đức Chúa Trời giày đập chúng dưới chân và ném tất cả chúng xuống đáy biển.

Có một người đã nói rằng khi Đức Chúa Trời ném tội lỗi của bạn xuống biển, thì Ngài dựng lên một bảng thông báo rằng “Cấm câu cá!” Đừng cố gắng để đào bới lên những điều mà Đức Chúa Trời đã chôn cất. Nếu Chúa đã tha thứ cho bạn, thì bạn được tha thứ. Không cần phải nghi ngờ gì cả. Sự tha thứ của Đức Chúa Trời là trọn vẹn. Trong Ê-sai, Chúa phán với dân sự của Ngài:

Ta, chính Ta là Đấng vì chính mình mà xóa các sự vi phạm của con, Ta sẽ không nhớ đến tội lỗi của con nữa.

Ê-SAI 43:25

Khi Đức Chúa Trời tha thứ cho chúng ta, Ngài xóa bỏ cả hồ sơ tội trạng của chúng ta. Chúng ta được trắng án. Chúng ta được tha thứ như chưa từng phạm tội. Ngài không những chỉ xóa bỏ hồ sơ tội trạng, mà Ngài còn xóa sạch chúng khỏi ký ức của Ngài. Chúa nói rằng Ngài sẽ không nhớ đến tội lỗi của chúng ta nữa.

Không phải Đức Chúa Trời có trí nhớ kém, nhưng Ngài có khả năng để quên. Và khi Ngài tha thứ, thì Ngài quên đi!

SỰ HÒA GIẢI THEO HAI CHIỀU

BÂY GIỜ CHÚNG TA ĐÃ KHÁM PHÁ RA ĐIỀU KỶ DIỆU và tính toàn vẹn trong sự tha thứ của Đức Chúa Trời, hãy cùng nhau khám phá chiều kích khác của sự tha thứ - chiều ngang của sự tha thứ. Nhưng trước khi chúng ta đi đến bất kỳ chỗ nào trong chương này thì bạn phải chấp nhận một sự thật không thể tránh được: sự tha thứ hoạt động theo cả hai chiều. Chúng ta cần tha thứ và chúng ta cần được tha thứ bởi những người lân cận của mình.

Điều này được trình bày rất rõ ràng trong những thư tín của Phao-lô trong Ê-phê-sô 2. Ông nói về sự phân cách trong loài người, điều này được thực hiện bởi chính Đức Chúa Trời: sự phân cách giữa dân Y-sơ-ra-ên (dân giao ước của Đức Chúa Trời) và Dân Ngoại (các dân tộc khác). Trong Hội Thánh đầu tiên, Dân Ngoại bị dân Do Thái gọi là “kẻ không cắt bì”, và dân Do Thái tự cho mình là “dân được cắt bì”. Phao-lô nói rằng:

Vậy hãy nhớ lại rằng trước kia anh em là dân ngoại theo phần xác, bị những kẻ

tự xưng là người được cắt bì trong thân xác, bởi tay con người, gọi anh em là kẻ không cắt bì. Cũng hãy nhớ lúc ấy, ở trần gian này, anh em không có Đấng Christ, không có quyền công dân Y-sơ-ra-ên, xa lạ đối với giao ước của lời hứa, không có hi vọng, không có Đức Chúa Trời. Nhưng trong Đấng Christ Giê-xu, anh em là người trước kia xa cách [Dân Ngoại], bây giờ đã được gần gũi nhờ huyết của Đấng Christ.

Ê-PHÊ-SÔ 2:11-13

Thật là một tình trạng khủng khiếp—không có hy vọng cũng không có Chúa. Nếu bạn không có Chúa, chắc chắn bạn không có hy vọng trong trần gian này—hoặc trong cõi đời tiếp theo. Nhưng Đức Chúa Trời đã không bỏ nan đề nằm lại ở đó. Qua Chúa Giê-xu Christ, Ngài đã ban sự tha thứ, sự hòa giải và niềm hy vọng. Không những chỉ với dân sự của Đức Chúa Trời, dân Y-sơ-ra-ên nhưng với toàn bộ các dân ngoại.

Huyết của Chúa Giê-xu đổ ra trên thập tự giá đã mở ra một con đường cho các dân ngoại từ vực thẳm của sự thiếu hiểu biết, xấu hổ, và lối sống phóng túng, xấu xa của mình tìm thấy đường để quay trở lại với Đức Chúa Trời. Qua huyết của Chúa Giê-xu Christ, họ có thể quay trở lại với Đức Chúa Trời.

Sau đó, Phao-lô tiếp tục giải thích điều này đã thay đổi tất cả các mối quan hệ như thế nào:

Vì Ngài là sự bình an của chúng ta, Ngài đã kết hợp cả hai nhóm thành một, phá đổ bức tường ngăn cách vốn gây thù địch. Qua thân xác mình, Ngài đã hủy bỏ luật pháp với các điều răn và quy tắc, để từ hai nhóm, Ngài tạo dựng thành một nhân loại mới trong chính Ngài, như vậy sự bình an được thực hiện; và qua thập tự giá, Ngài hòa giải cả hai cho Đức Chúa Trời trong một thân thể; bằng cách đó, sự thù địch bị tiêu diệt.

CÂU 14-16

Hãy chú ý rằng tại thập tự giá tất cả mọi rào cản giữa con người đã bị phá đổ. Không còn sự phân cách nữa, Phao-lô sử dụng chữ sự thù địch ở đây hai lần. Lần đầu, ông nói về sự thù địch theo chiều ngang, giữa người Do Thái và dân ngoại—sự thù địch theo một cách nào đó xảy ra bởi luật pháp đã phân cách dân Y-sơ-ra-ên và làm cho họ trở thành dân tộc riêng biệt với tất cả các dân tộc khác. Lần thứ hai ông sử dụng từ sự thù địch là theo chiều dọc. Ông đang nói về sự thù địch của nhân loại và tội lỗi cũng như sự nổi loạn chống lại Đức Chúa Trời. Ông đang nói rằng bởi sự chết của Đấng Christ trên thập tự giá—tại một thời điểm nhất định khi hai chiều hướng này gặp nhau—có sự hòa giải theo cả hai chiều. Có sự hòa giải giữa Đức Chúa Trời với con người và giữa người với người—cả hai sự thù địch đều bị phá hủy bởi thập tự giá. Phao-lô tiếp tục:

Vậy, Ngài đã đến rao giảng bình an cho anh em là những người ở xa, và bình an

cho những người ở gần. Vì nhờ Ngài mà cả hai nhóm chúng ta đều có thể đến với Đức Chúa Cha trong một Thánh Linh.

CÂU 17-18

Sứ điệp vĩ đại của thập tự giá đó là sự tha thứ - và sự bình an thông qua sự tha thứ. Ê-sai 53 cho chúng ta biết rằng bởi sự trừng phạt trên Chúa Giê-xu đã mang đến cho chúng ta sự bình an. Khi tội lỗi đã được giải quyết, thì sự tha thứ đã được ban cho. Sau đó sẽ có sự bình an.

Điều quan trọng cần nhớ—đặc biệt là trong thế giới đầy sự ghen ghét, cay đắng này—thập tự giá mang đến sự hòa giải cho cả hai, giữa con người với Đức Chúa Trời và giữa con người với nhau. Tất cả mọi rào cản ngăn trở con người đến với Đức Chúa Trời đã bị phá đổ. Chúng ta là những người đã xa cách khỏi Đức Chúa Trời đã được mang đến gần Ngài nhờ vào huyết của Chúa Giê-xu.

Thập tự giá cũng loại bỏ những sự ngăn trở giữa con người với nhau. Tất cả những sự chia rẽ, sự phân cách, thù địch, nghi ngờ, không tin cậy đều đã được giải quyết chỉ bằng một hành động của Đức Chúa Trời—sự chết của Chúa Giê-xu trên thập tự giá.

Tôi tin rằng trong thế giới của chúng ta ngày hôm nay, không có thông điệp nào hoàn toàn cần thiết hơn thông điệp về điều đã được hoàn thành thay cho nhân loại qua sự chết của Chúa Giê-xu trên thập tự giá. Ngài đã làm cho tất cả chúng

ta trở nên con cái của Đức Chúa Trời, bất luận chủng tộc hoặc bối cảnh văn hóa hoặc bất kỳ sự khác biệt nào. Khi chúng ta tiếp nhận Chúa Giê-xu, tất cả chúng ta đều được đến với Đức Chúa Trời là Cha của chúng ta qua Đức Thánh Linh.

Trong Cô-lô-se, Phao-lô đưa ra cho chúng ta một bức tranh khác về kết quả của sự hòa giải đã đạt được bởi thập tự giá:

Chớ nói dối nhau vì đã lột bỏ người cũ cùng các công việc của nó mà mặc lấy người mới, là người đang được đổi mới trong nhận thức, theo hình ảnh Đấng tạo dựng người ấy. Tại đây không còn phân biệt người Hi Lạp hay người Do Thái, người nhận cắt bì hay không nhận cắt bì, người dã man, người Sy-the, người nô lệ hay tự do; nhưng Đấng Christ là tất cả và trong tất cả.

CÔ-LÔ-SE 3:9-11

Bản chất cũ đã chết trong Chúa Giê-xu trên thập tự giá. Kinh Thánh nói rằng bản chất cũ của chúng ta, con người cũ của chúng ta đã bị đóng đinh với Ngài (Rô-ma 6:6). Nó đã được giải quyết rồi. Con người cũ nổi loạn đã bị chết trên thập tự giá. Bây giờ Phao-lô nói rằng từ khi bạn lột bỏ người cũ cùng các việc của nó mà mặc lấy người mới, là người đang được đổi mới trong nhận thức, theo hình ảnh Đấng tạo dựng người ấy, là hình ảnh của Đức Chúa Trời mà trước đã bị làm hư hỏng bởi tội lỗi của con người thì nay đang được phục hồi.

Ông tiếp tục nói rằng mọi loại ngăn trở, chia rẽ và phân cách trong nhân loại — rào cản giữa người Do Thái và dân ngoại, giữa người theo tôn giáo và không theo tôn giáo, giữa người có học thức và người không có học thức, giữa người làm chủ và người làm công, giữa các tầng lớp, giữa các chủng tộc—tất cả đều đã được hủy bỏ.

Thật thú vị khi Phao-lô nói về điều này. Đó là một thông điệp đúng lúc cho hội thánh ngày nay. Ông bắt đầu bằng việc nói rằng “Chớ nói dối nhau.” Chúng ta phải lột bỏ mọi kiểu lừa dối, nghi ngờ hoặc không trung thực. Nếu chúng ta muốn trở thành một dân tộc theo mục đích mà Ngài đã tạo dựng chúng ta thì chúng ta cần phải hoàn toàn mở lòng với nhau trong tư cách là dân sự của Đức Chúa Trời.

Tôi thường suy nghĩ về con tàu của Nô-ê. Đức Chúa Trời đã bảo tồn một số lượng của mỗi loài động vật mà chúng được lựa chọn từ trật tự cũ trước khi thế gian bị nhận chìm dưới nước lụt. Chúa khiến chúng đi đến cùng Nô-ê một cách siêu nhiên—và tại một thời điểm nhất định, chúng đi vào tàu. Nhiều loài động vật về bản chất tự nhiên là chúng có sự thù địch lẫn nhau. Chúng đã từng đuổi bắt lẫn nhau để làm mồi—chúng tiêu diệt lẫn nhau và khiếp sợ lẫn nhau. Nhưng bên trong con tàu, có sự hòa bình.

Bạn đã từng nghĩ đến điều đó chưa? Con tàu là một bức tranh Cựu Ước về việc ở trong Đấng Christ. Cho dù hoàn cảnh xuất thân của bạn như thế nào—hoặc kiểu thái độ nào mà bạn có—khi bạn bước vào con tàu, chúng đều bị loại bỏ. Bạn

là một tân tạo vật. Bạn có mối quan hệ mới. Có sự bình an tại nơi từng có xung đột và bất hòa. Tất cả đều đã được thay thế bởi sự bình an của Đức Chúa Trời qua sự hòa giải của Chúa Giê-xu trên thập tự giá.

NGƯỜI ĐẦY TỐ KHÔNG THA THỨ

HÃY XEM XÉT KỸ HON ở việc cần thiết phải tha thứ lẫn nhau của chúng ta. Tầm quan trọng của lẽ thật này đối với đời sống Cơ Đốc thành công không thể bị cường điệu hóa. Chính Chúa Giê-xu đã đặc biệt nhấn mạnh vào sự cần thiết để tha thứ cho những người khác. Trong Ma-thi-ơ 6:9-15, Ngài nói rằng:

Vậy, các con hãy cầu nguyện như thế này: ‘Lạy Cha chúng con ở trên trời; Danh Cha được tôn thánh; vương quốc Cha được đến, ý Cha được nên, ở đất như ở trời! Xin cho chúng con hôm nay thức ăn đủ ngày; xin tha tội cho chúng con, như chúng con đã tha những kẻ có lỗi với chúng con; xin đừng để chúng con bị cám dỗ, nhưng cứu chúng con khỏi điều ác!’ Nếu các con tha lỗi cho người ta, thì Cha các con ở trên trời cũng sẽ tha thứ cho các con. Nhưng nếu các con không tha lỗi cho người ta, thì Cha các con ở trên trời cũng sẽ không tha thứ cho các con.

Trong tất cả các phần của Bài Cầu Nguyện Của Chúa, điều thú vị là phân đoạn duy nhất mà

Chúa Giê-xu nghĩ là đáng để đưa ra lời chú giải cụ thể là đoạn về sự tha thứ. Hãy chú ý rằng Ngài đưa ra tỉ lệ mà chúng ta có thể cầu xin sự tha thứ từ Đức Chúa Trời. Nó cũng bằng với tỉ lệ mà chúng ta tha thứ cho những người khác.

“Xin tha tội cho chúng con, vì (as) chúng con đã tha những kẻ có lỗi với chúng con.” Nếu chúng ta tha thứ cho những người khác một cách hoàn toàn thì chúng ta có thể cầu xin Đức Chúa Trời tha thứ cho chúng ta một cách hoàn toàn. Nhưng nếu chúng ta hoàn toàn từ chối tha thứ cho những người khác, thì chúng ta cũng không thể cầu xin sự tha thứ hoàn toàn từ Đức Chúa Trời.

Sau đó Chúa Giê-xu thêm vào *“Nếu các con tha lỗi cho người ta, thì Cha các con ở trên trời cũng sẽ tha thứ cho các con. Nhưng nếu các con không tha lỗi cho người ta, thì Cha các con ở trên trời cũng sẽ không tha thứ cho các con.”* Không ngôn ngữ nào có thể diễn đạt rõ ràng hơn thế nữa. Chúng ta có muốn Đức Chúa Trời tha thứ cho chúng ta không? Vậy thì chúng ta không có sự lựa chọn nào khác; chúng ta phải tha thứ cho người khác. Không có sự lựa chọn thay thế.

Trong Mác 11, Chúa Giê-xu đang nói về việc làm thế nào để những lời cầu nguyện của chúng ta được đáp lời:

Vì vậy Ta bảo các con, bất cứ điều gì các con xin trong lúc cầu nguyện, hãy tin rằng mình đã nhận được rồi, thì các

con sẽ được điều ấy. Khi các con đứng cầu nguyện, nếu có chuyện bất bình với ai thì hãy tha thứ, để Cha các con ở trên trời cũng tha thứ những vi phạm của các con.”

MÁC 11:24-25

Khi chúng ta cầu nguyện, Chúa Giê-xu đặt trên chúng ta trách nhiệm phải tha thứ cho những người khác. Ngài không nói rằng “Hãy chờ cho đến khi nào họ đến và xin các con tha thứ cho họ.” Ngài nói rằng “Nếu con muốn những lời cầu nguyện của con lên đến Đức Chúa Trời, con phải chủ động. Hãy tha thứ cho những người đó.”

Trong đa số các trường hợp, tôi không cho là cần phải đi đến gặp họ và nói với họ về điều này. Nhưng bạn phải phóng thích họ, bởi vì cho đến khi nào bạn còn cầm giữ những món nợ của họ với bạn, thì Đức Chúa Trời cũng đang cầm giữ những món nợ của bạn với Ngài. Và món nợ của bạn đối với Chúa thì tuyệt đối lớn hơn món nợ mà bất kỳ người nào đã nợ bạn.

Chúa Giê-xu nói rằng “*Hãy tha thứ cho họ, cho dù họ đã làm điều gì.*” Ngôn ngữ của Ngài rất hoàn chỉnh. “*Nếu có chuyện bất bình với ai thì hãy tha thứ.*” Bất kỳ chuyện gì bất bình với bất kỳ ai. Đó chẳng phải là bỏ qua mọi điều và bỏ qua cho mọi người sao?

Không có một tình huống hoặc một hoàn cảnh nào mà chúng ta có thể biện minh để từ chối không tha thứ cho những người khác. Chúa Giê-xu nói rằng khi các con cầu nguyện, hãy tin rằng

mình đã nhận được những điều mà mình đang cầu nguyện. Nhưng, Ngài nói, có một nan đề tiềm ẩn: khi các con đứng cầu nguyện, nếu có chuyện bất bình với ai thì hãy tha thứ, để Cha các con ở trên trời cũng tha thứ những vi phạm của các con.

Bạn có những lời cầu nguyện nào mà chưa được đáp lời không? Đôi khi bạn có cảm thấy là bạn đang kêu khóc nhưng đôi tai của Chúa lại đang không nghe những lời cầu nguyện của bạn không? Có lẽ Đức Chúa Trời đang chờ đợi bạn học bài học là nếu bạn muốn Ngài lắng nghe những lời cầu nguyện của bạn, thì bạn phải bắt đầu bằng việc tha thứ cho bất kỳ ai mà bạn đang có chuyện bất bình với họ.

Chúa Giê-xu đi sâu hơn vào điều này trong ẩn dụ về người đầy tớ không tha thứ. Nó rất sống động—và nó có những bài học quan trọng dành cho tất cả chúng ta:

Lúc ấy, Phi-e-rơ đến gần Đức Chúa Giê-xu và hỏi: “Thưa Chúa, nếu anh em con phạm lỗi với con thì con sẽ tha thứ cho họ mấy lần? Có phải đến bảy lần chăng?”

Ngài đáp: “Ta không nói với con chỉ bảy lần đâu, nhưng là bảy mươi lần bảy.

Vậy nên, vương quốc thiên đàng ví như vị vua kia muốn kết toán sổ sách với các đầy tớ của mình. Khi vua bắt đầu soát sổ, người ta đem đến cho vua một người mắc nợ vua mười nghìn ta-lâng. Vì người ấy không có gì để trả nên vua ra lệnh bán người, vợ con và tất cả tài sản, để trả nợ.

Người đầy tớ quỳ xuống van nài: ‘Thưa chúa, xin hoãn cho tôi thì tôi sẽ trả hết!’ Vua động lòng thương, thả người ấy về và tha nợ cho.

Nhưng khi đầy tớ ấy ra về, gặp một đồng bạn mắc nợ mình một trăm đơ-ni-ê thì tóm lấy cổ và nói: ‘Hãy trả hết nợ đi.’

Bạn quỳ xuống, nài nỉ: ‘Xin hoãn cho tôi thì tôi sẽ trả cho anh.’

Nhưng người này không chịu, cứ bắt bạn bỏ tù cho đến lúc trả hết nợ. Những đồng bạn khác thấy vậy thì rất buồn, đến thuật lại với vua mọi việc đã xảy ra.

Vua truyền gọi đầy tớ ấy đến và nói: ‘Hỡi đầy tớ độc ác kia, ta đã tha hết nợ cho ngươi, vì ngươi van nài ta; thế sao ngươi lại không thương xót đồng bạn mình, như ta đã thương xót ngươi?’ Vua nổi giận, giao nó cho cai ngục cho đến khi nào trả xong hết nợ.

Nếu mỗi người trong các con không hết lòng tha thứ anh em mình thì Cha Ta trên trời cũng đối xử với các con như vậy.”

MA-THI-Ơ 18:21-35

Một lần nợ, tôi tính xem những khoản nợ này là bao nhiêu, sử dụng tỉ giá đô-la chuyển đổi qua bạc hiện tại theo thời điểm lúc đó (và dĩ nhiên là có dao động). Món nợ thứ nhất là khoảng sáu triệu đô-la. Người đầy tớ nợ sáu triệu đô-la bị đem đến cho vua. Ngược lại, sử dụng cùng tỉ giá, món

nợ của người đồng bạn đã nợ người đầy tớ thứ nhất chỉ đáng giá khoảng mười bảy đô-la.

Chúng ta đang nói về mười bảy đô-la so với sáu triệu đô-la. Sự không tha thứ của người đầy tớ thứ nhất, chứ không phải món nợ của anh ta, đã đem đến cho anh ta hình phạt là bị giam trong tù. Ở mức độ cơ bản nhất, không tha thứ là một ngục tù.

Hãy chú ý rằng Chúa Giê-xu không để lại lời răn dạy của ẩn dụ này cho người nghe tự quyết định. Ngài áp dụng nó một cách cụ thể cho mỗi chúng ta. Ngài nói rằng *“Nếu mỗi người trong các con không hết lòng tha thứ những người đồng đức tin của các con, những người đồng bạn của các con như các con muốn Đức Chúa Trời tha thứ cho các con thì Đức Chúa Trời cũng sẽ đối xử với các con như vị vua đã đối xử với người đầy tớ không tha thứ như vậy.”*

Thật là một lời cảnh báo đầy nghiêm trọng! Nó đến trực tiếp từ môi miệng của Chúa Giê-xu. Không ai sẵn sàng để tha thứ và đầy lòng khoan dung hơn Chúa Giê-xu, nhưng Ngài đã ấn định một nguyên tắc rất rõ ràng ở đây. Nếu bạn muốn được Đức Chúa Trời tha thứ, bạn phải tha thứ cho những người khác.

BA ĐIỀU THEN CHỐT

Ba điểm quan trọng từ ẩn dụ này. Đầu tiên, không tha thứ là sự độc ác.

Vua truyền nói với người đầy tớ: *“Hỡi đầy tớ độc ác kia.”* Đó là một bản cáo trạng đầy gay

gắt, phải không? Người đầy tớ không phải phạm tội tày trời, người ấy chỉ đơn giản là không tha thứ cho người đồng bạn của mình. Dường như trong quan điểm của Đức Chúa Trời, không tha thứ là sự độc ác.

Thứ hai, Chúa Giê-xu nói rằng vua nổi giận. Sự không tha thứ khiến Đức Chúa Trời nổi giận. Hãy nhớ rằng, có một sự tương đồng chính xác giữa vị vua và người đầy tớ với Đức Chúa Trời và mỗi người trong chúng ta.

Điều thứ ba mà tôi nhận thấy đó là sự không tha thứ giam cầm chúng ta. Một bản dịch gọi những người cai ngục là “*những kẻ hành hạ*” (“tormentors” (KJV)). Chúa Giê-xu nói rằng “Cha Ta trên trời cũng đối xử với các con như vị vua đã đối xử với người đầy tớ.” Người đầy tớ không tha thứ đã bị giao cho những kẻ hành hạ.

Có vô số người trong dân sự của Đức Chúa Trời đang nằm trong tay của những kẻ hành hạ ngày hôm nay bởi vì họ không tha thứ cho một người nào đó. Một số bị hành-hạ/giày-vò tinh thần, một số bị giày vò về mặt thuộc linh, một số bị giày vò về thể xác. Có nhiều loại giày vò khác nhau. Nhưng một kết quả chắc chắn của sự không tha thứ đó là nổi giày vò. Hãy để tôi khuyên giục bạn biến tha thứ thành mục đích của bạn vì bạn muốn Chúa tha thứ cho bạn. Nhiều người nói rằng “Tôi không thể tha thứ.” Nhưng điều đó không đúng. Bạn có thể làm được, nếu bạn biết cách làm như thế nào.

LÀM THẾ NÀO ĐỂ THA THỨ CHO NHỮNG NGƯỜI KHÁC

TRONG BÀI CẦU NGUYỆN CỦA CHÚA, CHÚA GIÊ-XU NÓI RẰNG “*Xin tha tội cho chúng con, như chúng con đã tha những kẻ có lỗi với chúng con.*” Ngài ràng buộc chúng ta không được mong đợi sự tha thứ từ Đức Chúa Trời với một tỉ lệ lớn hơn tỉ lệ mà chúng ta tha thứ cho người khác.

Khi phải đối mặt với đòi hỏi phải tha thứ cho người khác vì chúng ta muốn Đức Chúa Trời tha thứ cho chúng ta, tôi thường nghe người ta nói rằng “Tôi không thể tha thứ.” Nhưng điều này xuất phát từ việc hiểu sai về bản chất của sự tha thứ. Sự tha thứ không phải là một cảm xúc; nó là một quyết định. Bạn không thể làm việc theo cảm xúc, nhưng bạn có thể đưa ra quyết định. Điều này có nghĩa là bạn có thể tha thứ nếu bạn biết cách làm như thế nào. Tôi tin rằng có sáu bước cơ bản bạn có thể thực hiện thành công sự tha thứ thực sự.

NHÌN NHẬN

Bước đầu tiên tốt nhất là nhìn nhận nhu cầu cần tha thứ của bạn. Hãy thành thật với chính mình. Đừng quá ra vẻ tôn giáo. Đừng giả vờ rằng không có những cảm xúc tội tệ trong lòng bạn. Hãy nhận ra rằng có vài người mà bạn thật sự rất cay đắng về họ, rằng bạn thật sự rất oán giận họ. Hãy nhìn nhận điều đó. Đừng che đậy nó. Hãy sẵn sàng để gọi tên người đó.

Tôi học được rằng sự không tha thứ và sự oán giận thường hướng đến những người thân thiết nhất với chúng ta. Bạn thường không nhận thấy chính bản thân mình đang oán giận người phụ nữ đưa thư cho bạn. Người ấy không đủ thân với bạn. Nhưng những người ở cùng nhà với bạn thì sao? Người ngủ chung giường với bạn thì sao? Đó là những người mà chúng ta thường dễ oán giận, cay đắng, và không tha thứ. Hãy sẵn sàng để nhìn nhận với chính mình về một người hoặc những người mà bạn cần tha thứ.

ĐẦU PHỤC

Thứ hai, đừng chống cự Đức Chúa Trời. Bạn phải đầu phục cả Lời của Chúa và Thánh Linh của Ngài. Hãy tranh đấu với điều đó và chấp nhận những gì mà Lời Chúa dạy. Chúa hỏi rằng “Con có muốn Ta tha thứ cho con không? Hãy tha thứ cho người khác. Ta sẽ tha thứ cho con giống như tỉ lệ mà con tha thứ cho người khác.”

Hãy nhớ rằng, trong nền kinh tế của Đức Chúa Trời, người khác chỉ nợ bạn mười bảy đô-

la, nhưng bạn nợ Chúa sáu triệu đô. Hãy làm phép tính. Hãy quyết định cho chính mình liệu là có đáng để tha thứ món nợ mười bảy đô-la đó không.

Ở cấp độ thấp nhất, tha thứ cho người khác không phải là vấn đề cực kỳ thuộc linh - nó thực sự là một vấn đề đem lợi ích cho chính bản thân mình. Bất cứ ai không tha thứ mười bảy đô la để được ích lợi trong việc được tha thứ một khoản nợ sáu triệu đô, thì người đó thật sự không giỏi về toán học.

Tôi không yêu cầu bạn phải trở thành một người có thuộc linh phi thường. Tôi chỉ đang nói với bạn là làm thế nào để chính mình được lợi ích tốt nhất trong vấn đề tha thứ cho những người khác.

Bạn cũng cần phải đầu phục Thánh Linh của Chúa. Đức Thánh Linh mang đến sự cáo trách. Sự bứt rứt hoặc bất mãn mà bạn cảm nhận khi bạn nghĩ về những mối quan hệ nào đó thì thường là do Đức Thánh Linh đang thúc giục bạn hãy tha thứ. Đừng phớt lờ sự thúc giục đó. Hãy lắng nghe theo Đức Thánh Linh.

QUYẾT ĐỊNH

Khi bạn đã đầu phục Lời của Chúa và Thánh Linh của Ngài thì điều tiếp theo bạn cần làm là đưa ra quyết định đúng đắn. Hãy nhớ là, đừng đợi cảm xúc. Những cảm xúc của bạn hoàn toàn không ở dưới sự kiểm soát của bạn. Nhưng ý chí của bạn thì ở dưới sự kiểm soát của bạn. Sự tha thứ bắt đầu từ ý chí, không phải từ cảm xúc. Hãy chọn

tha thứ cho người này hoặc những người đó. Hãy quyết định là “Tôi tha thứ. Tôi sẽ tha thứ. Tôi thật sự tha thứ”.

CÔNG BỐ

Bước tiếp theo là một trong những bước quan trọng nhất. Hãy khẳng định sự tha thứ của bạn bằng lời nói. Đừng để nó chỉ là một suy nghĩ bên trong thoáng qua tâm trí của bạn. Hãy nói lớn tiếng bằng môi miệng của bạn. “Chúa ơi, con tha thứ. Con tha thứ cho người phôi ngẫu của con. Con tha thứ cho mẹ chồng của con. Con tha thứ cho các con của con. Con tha thứ cho các cháu của con. Con tha thứ cho mục sư của con. Con tha thứ cho người hàng xóm.” Cho dù đó là ai đi chăng nữa, hãy nói lớn tiếng rằng bạn tha thứ cho họ. Nếu lần đầu tiên nghe có vẻ không hợp lý lắm, hãy nói lại lần nữa. Có thể được thì hãy nói lớn hơn. Có thể được thì hãy nói đi nói lại nhiều lần. Nói điều này ra bằng chính môi miệng của bạn sẽ mang lại quyền năng rất lớn.

ĐỨNG VỮNG

Giả sử rằng bạn đã sẵn sàng để thực hiện bốn bước đầu tiên—nhìn nhận ra nhu cầu của mình, đầu phục Chúa, đưa ra quyết định đứng đắn và khẳng định điều đó bằng lời nói—hai bước tiếp theo là các biện pháp an toàn phòng chống sự quay trở lại của oán giận. Giả sử bạn bắt đầu suy nghĩ lại về sự việc cụ thể đó mà nó thật sự rất khó khăn và cay đắng trong cuộc đời của bạn. Bạn nghĩ là mình lại phải tha thứ nữa sao? Lời khuyên

của tôi là đừng làm như thế—bởi vì tôi cho rằng nó làm yếu đi sự tha thứ lần đầu của bạn.

Khi bạn bị cám dỗ quay lại với sự oán giận hoặc sự cay đắng, hãy nhắc nhở chính mình và Đức Chúa Trời rằng bạn đã chôn vùi vấn đề đó rồi. Hãy nói rằng “Chúa ơi, con đã tha thứ cho người đó rồi.” Hãy để nó lại trong quá khứ. Bạn đã tha thứ rồi. Nó đã xong rồi. Cho dù mười bảy đô-la của người đó đại diện cho điều gì đi chăng nữa — sự quan tâm, sự thỏa lòng, tình yêu thương, sự tôn trọng — thì nó đã được tha thứ rồi. Những tờ giấy ghi nợ đã bị xé bỏ. Bạn không thể lấy lại chúng. Chúng đã bị tan tác trong gió rồi.

CẦU NGUYỆN VÀ CHÚC PHƯỚC

Bước cuối cùng trong tiến trình tha thứ là thay thế những điều tiêu cực bằng những điều tích cực. Bất kỳ khi nào bạn bắt đầu nghĩ về người mà bạn có nan đề trong việc tha thứ, thì đừng chăm chú vào những điểm xấu của họ. Đừng trở lại với tất cả những điều xấu mà họ đã từng nói và làm. Hãy cảm tạ Chúa vì họ. Hãy cảm tạ Chúa rằng bạn đã tha thứ cho họ. Hãy nghĩ đến bất kỳ điều gì tốt về họ, và bắt đầu cảm tạ Chúa vì điều đó. Sau đó, hãy cầu nguyện cho họ. Hãy cầu nguyện điều tốt đẹp nhất của Chúa dành cho họ. Hãy cầu xin Chúa tuôn đổ ơn huệ của Ngài trên họ.

Hãy ôn lại các bước tiến hành sự tha thứ:

1. Nhìn nhận nhu cầu cần tha thứ của bạn.

2. Đầu phục Chúa — với Lời Ngài và những gì Lời Chúa dạy; với Thánh Linh của Ngài khi lời Ngài khuấy động lòng bạn.
3. Đưa ra quyết định đúng đắn
4. Công bố lớn tiếng, và nếu cần thiết, hãy tìm một nhân chứng—một người nào đó thật sự lắng nghe điều bạn nói đó.
5. Hãy đứng vững trên những điều bạn đã làm. Đừng quay trở lại với sự oán giận.
6. Cầu nguyện và chúc phước để thay thế những điều tiêu cực thành những điều tích cực. Hãy nghĩ tốt về người đó. Cầu nguyện cho họ. Hãy xin Chúa chúc phước cho họ. Mỗi lần bạn làm điều gì tích cực, bạn đang làm ít đi những điều tiêu cực.

Tôi muốn kết thúc bằng cách đưa ra cho bạn lời cầu nguyện mẫu để bạn có thể cầu nguyện khi bạn cần tha thứ một ai đó. Hãy đọc nó cẩn thận. Biến nó thành lời cầu nguyện của bạn. Hãy dùng nó bất cứ khi nào bạn cần tha thứ.

Chúa ơi, con nhận biết rằng con cần sự tha thứ của Ngài. Con tin Ngài sẵn sàng để tha thứ cho con theo như mục đích của Đấng Christ. Nhưng con cũng nhận biết rằng con cần phải tha thứ cho những người khác.

Và vì vậy, bởi sự quyết định của ý chí con, con tha thứ [gọi tên cụ thể của người đó hoặc những người mà bạn cần tha thứ]. Bây giờ con tha thứ cho anh ấy/cô ấy vì

con muốn Chúa tha thứ cho con. Tin cậy vào ân điển và sự thành tín của Chúa, bây giờ con khẳng định rằng con đã tha thứ và Ngài đã tha thứ cho con. Con cảm ơn Ngài, Chúa ơi.

Con cầu nguyện điều này trong Danh Chúa Giê-xu. Amen.

Sáu bước này có lẽ đơn giản nhưng áp dụng nó vào thực tế có thể không dễ dàng. Khi bạn học cách thực hiện chúng, tôi tin rằng bạn sẽ kinh nghiệm được sự tự do và phước hạnh gia tăng từ Chúa.

THÔNG TIN VỀ TÁC GIẢ

Derek Prince (1915 - 2003) sinh ra ở Ấn Độ, cha mẹ ông là người Anh. Là một học giả tiếng Hy Lạp và tiếng La tinh tại trường Đại học Eton và Cambridge, nước Anh, ông cũng nhận được học bổng để học về Triết học Cổ đại và Hiện đại tại trường King's College. Ông cũng nghiên cứu một số ngôn ngữ hiện đại, bao gồm tiếng Hê-bơ-rơ và A-ra-mít, tại Đại học Cambridge và Đại học Hebrew ở Giê-ru-sa-lem.

Khi phục vụ trong quân đội Anh trong Thế chiến II, ông bắt đầu học Kinh Thánh và kinh nghiệm cuộc gặp gỡ đối đời với Chúa Giê-xu Christ. Trong cuộc gặp gỡ này, ông đã đưa ra hai kết luận: Thứ nhất, Chúa Giê-xu Christ là Đáng sống; Thứ hai, Kinh Thánh là một cuốn sách chân thật, phù hợp, không bao giờ lỗi thời. Những kết luận này đã làm thay đổi cả cuộc đời của ông, và sau đó ông đã tận hiến đời mình cho việc nghiên cứu và giảng dạy Kinh Thánh.

Ân tứ chính của Derek là giải thích Kinh thánh và giảng dạy một cách rõ ràng và đơn giản để giúp xây dựng nền tảng đức tin cho hàng triệu người. Cách tiếp cận phi hệ phái, phi tôn giáo của ông đã làm cho sự dạy dỗ của ông phù hợp và hữu ích cho mọi người từ mọi nguồn gốc chủng tộc và tôn giáo.

Ông là tác giả của hơn 50 cuốn sách, 600 audio và 100 bài dạy qua video, trong đó nhiều

sự dạy dỗ của ông đã được dịch và xuất bản qua hơn 100 ngôn ngữ khác nhau. Đài phát thanh hàng ngày của ông được dịch sang tiếng Ả-rập, Trung Hoa (Hạ Môn, Quảng Đông, Quan Thoại, Thượng Hải, Sán Đầu), Croatia, Đức, Malagasy, Mông Cổ, Nga, Samoan, Tây Ban Nha, Bahasa Indonesia và Tongan. Chương trình phát thanh của ông tiếp tục vươn đến nhiều người trên khắp thế giới.

Chức vụ Derek Prince tiếp tục sứ vụ tiếp cận với các tín hữu ở hơn 140 quốc gia với sự dạy dỗ của Derek, hoàn thành sự ủy thác là tiếp tục “cho đến khi Chúa Giê-xu tái lâm.” Điều này được thực hiện qua việc tiếp cận rộng rãi hơn của 30 văn phòng Derek Prince trên toàn thế giới, bao gồm công tác chính yếu ở Úc Châu, Ca-na-đa, Trung Quốc, Pháp, Đức, Hà Lan, New Zealand, Na Uy, Nga, Nam Phi, Thụy Sĩ, Anh Quốc, Hoa Kỳ. Để biết thông tin hiện tại về các địa điểm này và các địa điểm khác trên toàn thế giới, hãy truy cập **www.derekprince.com**

Để truy cập thêm những sự dạy dỗ Kinh Thánh chất lượng cao hơn của Derek Prince, vui lòng truy cập:

<https://vi.dpmvietnam.org/> và

<https://en.dpmvietnam.org/> hoặc quét mã QR

SỰ THA THỨ-TỪ NGŨ ĐẦY SỨC MẠNH

Tác giả: Derek Prince

Người dịch: Angel Dương

NHÀ XUẤT BẢN TÔN GIÁO

53 Tràng Thi - Hoàn Kiếm - Hà Nội

ĐT: (04) 37822845 - Fax: (04) 37822841

Email: nhaxuatbantongiao@gmail.com

Chịu trách nhiệm xuất bản

Giám đốc

Ths. Nguyễn Hữu Có

Biên Tập: **Vũ Văn Hiếu**

Trình bày: Tô Ngọc Phục Sinh

Biên tập kỹ thuật: Tô Ngọc Phục Sinh

Sửa bản in: Tô Ngọc Hoàng Bích

Đơn vị liên kết: Bà Trần Thị ngọc Thi, Cty TNHH DV-TM-SX-In Thiên Ngôn, 134/8 Hoàng Hoa Thám, phường 12, quận Tân Bình, thành phố Hồ Chí Minh.

Số lượng in 1.000 bản, khổ 12 x 20 (cm)

In tại Cty TNHH DV-TM-SX-In Thiên Ngôn,
134/8 Hoàng Hoa Thám, P.12, Q.Tân Bình, Tp.HCM

Số ĐKXB: 2885-2020/CXBIPH/13-81/TG

Mã ISBN: 978-604-61-7125-6

QĐXB: 295/QĐ-NXBTG ngày 07 tháng 08 năm 2020

In xong và nộp lưu chiểu quý III năm 2020